

Rozwiązania testu wiedzy algorytmicznej

XX OIJ, zawody I stopnia
29 października 2025

1. Rozważmy poniższą funkcję:

wersja C++

```
int f(int x)
{
    if (x%2 == 0)
        return 0;
    else
        return x;
}
```

wersja Python

```
def f(x):
    if x%2 == 0:
        return 0
    else:
        return x
```

Jaki będzie wynik działania $f(11)+f(12)+f(13)$?

24

Rozwiązanie: Funkcja przyjmuje liczbę x . Jeśli jest ona parzysta, funkcja zwraca wynik 0, a jeśli nieparzysta, zwraca wynik x . Zatem $f(11) = 11$, $f(12) = 0$, $f(13) = 13$, a odpowiedź to $11 + 0 + 13 = 24$.

2. Rozważmy poniższy fragment kodu:

wersja C++

```
int f(string s)
{
    int wynik = 0;
    for (char c : s)
    {
        if (c == 'x')
            wynik += 1;
        if (c == 'y')
            wynik += 2;
    }
    return wynik;
}
```

wersja Python

```
def f(s):
    wynik = 0
    for c in s:
        if c == 'x':
            wynik += 1
        if c == 'y':
            wynik += 2
    return wynik
```

Jaki będzie wynik wywołania $f("xyyzxyzy")$?

10

Rozwiązanie: Funkcja przegląda kolejne znaki napisu podanego jako parametr (od lewej do prawej). Za każdy x do zmiennej wynik dodawane jest 1, a za każdy y dodawane jest 2. Dla innych znaków nic się nie dzieje. W napisie są 2 znaki x oraz 4 znaki y , stąd wynik to 10.

3. Rozpatrzmy następujący fragment kodu:

wersja C++

```
a = a + b + c;  
b = a - b - c;  
c = a - b - c;  
a = a - b - c;
```

wersja Python

```
a = a + b + c  
b = a - b - c  
c = a - b - c  
a = a - b - c
```

Jakie były początkowe wartości a , b , c , jeżeli po wykonaniu powyższych linii kodu mamy $a=4$, $b=3$, $c=7$? Wypisz je kolejno oddzielone przecinkami, np. 1,2,3.

3, 7, 4

Rozwiązanie: Niech na początku w zmiennej a była wartość A , w zmiennej b wartość B , a w zmiennej c wartość C . Po pierwszej instrukcji w zmiennych a , b , c będą kolejno wartości $A + B + C$, B , C , po drugiej instrukcji $A + B + C$, A , C , po trzeciej $A + B + C$, A , B i wreszcie po czwartej $-C$, A , B . W takim razie $A = 3$, $B = 7$, $C = 4$.

4. Zsumowano wszystkie liczby naturalne od 1 do 100 włącznie, oprócz jednej, i otrzymano wynik 5000. Jaka liczba została pominięta?

50

Rozwiązanie: Aby obliczyć sumę $1 + 2 + \dots + 100$, można połączyć w pary 1 i 100, 2 i 99, 3 i 98, ..., 50 i 51 itd. Wszystkie sumy są równe 101, jest ich 50, więc cała suma wynosi 5050. Zatem brakuje liczby 50.

5. Trzy z czterech poniższych funkcji są równoważne (robią to samo). Które to są? (Zaznacz odpowiednie kratki na karcie odpowiedzi.)

☒ A. wersja C++

```
int f(int a, int b)
{
    return (a > b) ? a : b;
}
```

wersja Python

```
def f(a, b):
    return a if a > b else b
```

☒ B. wersja C++

```
int f(int a, int b)
{
    if (a >= b)
        return a;
    else
        return b;
}
```

wersja Python

```
def f(a, b):
    if a >= b:
        return a
    else:
        return b
```

☒ C. wersja C++

```
int f(int a, int b)
{
    if (b > a)
        return b;
    return a;
}
```

wersja Python

```
def f(a, b):
    if b > a:
        return b
    return a
```

☐ D. wersja C++

```
int f(int a, int b)
{
    if (a > b)
        return a;
    else if (b > a)
        return b;
    else
        return 0;
}
```

wersja Python

```
def f(a, b):
    if a > b:
        return a
    elif b > a:
        return b
    else:
        return 0
```

Rozwiązanie: Trzy pierwsze kody wypisują zawsze większą z liczb a , b – zwróć uwagę, że jeśli liczby są równe, to można wypisać którąkolwiek. Ostatni wypisuje 0, jeśli liczby są równe.

6. Ile jest ciągów znaków o długości 7 złożonych z liter A, B i C takich, że żadne dwie kolejne litery nie są takie same?

192

Rozwiązanie: Jeśli zaczniemy od A, to następną literą musi być B lub C. Jeśli wybierzemy np. B, to znowu są dwie możliwości na kolejną literę (A, C), i tak dalej. Tak więc pierwszą literę wybieramy na 3 sposoby, a każdą kolejną na 2. Łącznie możliwości jest zatem $3 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 = 3 \cdot 2^6 = 192$.

7. Rozważmy poniższy fragment kodu:

wersja C++

```
int f(int n)
{
    int res = 0;
    int w = 1;
    while (n > 0)
    {
        int d = n % 4;
        n /= 4;
        res += d * w;
        w *= 3;
    }
    return res;
}
```

wersja Python

```
def f(n):
    res = 0
    w = 1
    while n > 0:
        d = n % 4
        n //= 4
        res += d * w
        w *= 3
    return res
```

Jaki będzie wynik wywołania $f(50)$?

29

Rozwiązanie: Każdy krok algorytmu oblicza resztę z dzielenia n przez 4, a potem dzieli samą liczbę n przez 4. Dla $n = 50$ kolejne reszty będą wynosiły 2, 0, 3. (Można zauważyć, że jest to zapis n w systemie czwórkowym). Z kolei zmienna w będzie w kolejnych iteracjach pętli przybierać wartości równe kolejnym potęgom trójki: 1, 3, 9, 27, Wartości te mnożone są przez kolejne reszty i sumowane, zatem wynik to $2 \cdot 1 + 0 \cdot 3 + 3 \cdot 3^2 = 29$. (Tu również jest pewne podobieństwo do zapisu w systemie trójkowym.)

8. Ze zbioru $\{20, 8, 3, 2, 1\}$ wybieramy niektóre liczby (co najmniej jedną, być może wszystkie, żadnej liczby nie można wybrać dwukrotnie) i sumujemy. Ile różnych sum możemy w ten sposób uzyskać?

27

Rozwiązanie: Widać, że z liczb 1, 2, 3 można uzyskać dokładnie 6 różnych sum. Dołączenie liczby 8 podwaja możliwą liczbę sum (1, 2, ..., 6 oraz $8 + 1, 8 + 2, \dots, 8 + 6$) i dodaje jeszcze jedną sumę (8) – dzieje się tak, ponieważ $8 > 6$ i sumy się nie powtarzają. Zatem po dorzuceniu 8 mamy 13 możliwych sum. Podobnie, dorzucenie teraz 20 podwaja liczbę sum i dodaje jeszcze jedną, więc wynik to $2 \cdot 13 + 1 = 27$.

9. Ile gwiazdek wypisze poniższy kod?

wersja C++

```
int x = 100;
int y = x;

while (y > 0)
{
    for(int i = 0 ; i < x; i++)
        cout << "*" << "\n";
    y = y / 2;
}
```

wersja Python

```
x = 100
y = x

while y > 0:
    for i in range(x):
        print("*")
    y = y // 2
```

700

Rozwiązanie: Ponieważ cały czas $x = 100$, więc każda iteracja wewnętrznej pętli wypisuje 100 gwiazdek. Z kolei zmienna y będzie równa kolejno 100, 50, 25, 12, 6, 3, 1, a po siódmej iteracji mamy $y = 0$ i następnej już nie będzie. W tych siedmiu iteracjach łącznie wypisze się 700 gwiazdek.

10. Jakie wartości mogą przyjąć zmienne X i Y, aby poniższy fragment programu wypisał TAK?

wersja C++

```
if( X && !Y )  
    cout << "TAK" << "\n";
```

wersja Python

```
if X and not Y:  
    print("TAK")
```

- ☐ A. X = 1, Y = 1
☒ B. X = 5, Y = 0
☐ C. X = 0, Y = -1
☐ D. X = 'n', Y = '0'

Rozwiązanie: Zarówno w C++, jak i Pythonie, liczby są zamieniane na wartość „prawda” lub „fałsz” w ten sposób, że 0 jest „fałszem”, a każda inna liczba „prawdą”. Z kolei pojedyncze znaki to zawsze „prawda”.

11. Po wykonaniu poniższego fragmentu programu, ile razy na wyjściu pojawi się liczba 3?

wersja C++

```
int n = 4;  
for(int i = 1; i < n; i++)  
    for(int j = 2; j < n; j++)  
        for(int k = 3; k < n; k++)  
            cout << i << " " << j << " "  
                << k << "\n";
```

wersja Python

```
n = 4  
for i in range(1, n):  
    for j in range(2, n):  
        for k in range(3, n):  
            print(i,j,k)
```

11

Rozwiązanie: Trójka może wypisać się jako wartość i, jako wartość j lub k. Jako wartość i wypisze się $2 \cdot 1 = 2$ razy, ponieważ dla $i = 3$ pozostałe zmienne przebiegają wszystkie swoje wartości (j od 2 do 3 a k od 3 do 3). Ale podobnie jest z trójką jako wartością j: wypisze się dla $i = 1, 2, 3$ oraz $k = 3$, a więc $3 \cdot 1 = 3$ razy. Podobnie trójka jako wartość k wypisze się $3 \cdot 2 = 6$ razy, więc łączny wynik to 11.

12. Dana jest tabela złożona z trzech wierszy i trzech kolumn, jak na rysunku. W komórkach tabeli należy rozmieścić cyfry od 1 do 9, w taki sposób, żeby suma cyfr zapisanych w każdym wierszu, w każdej kolumnie i dla każdej przekątnej wynosiła 15. Cyfry nie mogą się powtarzać. Istnieje kilka poprawnych rozwiązań, ale w każdym z nich jedna z cyfr nie zmienia swojego położenia. Jaka to cyfra?

5

Rozwiązanie: Przykładowe rozłożenie cyfr:

4	3	8
9	5	1
2	7	6

Jeżeli obrócimy tabelkę o 90° , dostaniemy inne poprawne rozwiązanie, w którym tylko liczba 5 pozostanie na swoim miejscu. Zatem 5 musi być poszukiwaną odpowiedzią.

Trikowe-matematyczne rozwiązanie: Suma obu przekątnych oraz środkowego wiersza i środkowej kolumny musi zawsze wynosić $4 \cdot 15 = 60$. Ale w tej sumie każdy element tabeli występuje raz, z wyjątkiem środkowego, który jest policzony 4 razy. Zatem na wartość 60 składa się suma wszystkich liczb ($1 + 2 + \dots + 9 = 45$) oraz jeszcze trzykrotnie powtórzony środkowy element, który musi wobec tego zawsze wynosić 5.

13. Rozważmy poniższą funkcję:

wersja C++

```
int f(int a, int k)
{
    if (k == 0)
        return a;
    else
        return f(a / k, k - 1);
}
```

wersja Python

```
def f(a, k):
    if k == 0:
        return a
    else:
        return f(a // k, k - 1)
```

Jaka jest najmniejsza liczba całkowita dodatnia a taka, że $f(a, 4)$ jest równe 2?

48

Rozwiązanie: Ponieważ $f(a, k) = f(a/k, k-1)$, mamy $f(a, 4) = f(a/4, 3) = f(a/12, 2) = f(a/24, 1) = f(a/24, 0) = a/24$. Najmniejsza liczba, dla której $a/24 = 2$, to 48.

14. Rozważmy poniższą funkcję:

wersja C++

```
void f(int p, int q)
{
    if (p > q)
        return;
    int s = (p + q) / 2;
    f(s+1, q);
    cout << s << "\n";
    f(p, s-1);
}
```

wersja Python

```
def f(p, q):
    if p > q:
        return
    s = (p + q) // 2
    f(s+1, q)
    print(s)
    f(p, s-1)
```

Wywołano $f(2000, 3000)$. Jaka będzie czwarta z kolei wypisana liczba?

2997

Rozwiązanie: Najlepiej sprawdzić na kilku małych przykładach, co tak naprawdę robi funkcja f – okazuje się, że wywołanie $f(p, q)$ po prostu wypisuje wszystkie liczby między p a q włącznie, od największej do najmniejszej. Zatem w tym wypadku wypisane zostaną kolejno 3000, 2999, 2998, 2997, i tak dalej.

15. Ile jest liczb całkowitych dodatnich, których suma cyfr w zapisie dziesiętnym wynosi dokładnie 10, a iloczyn cyfr jest równy przynajmniej 30?

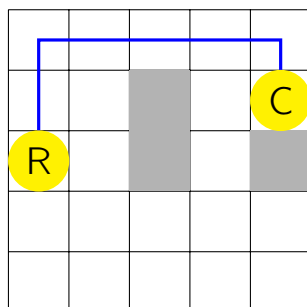
23

Rozwiązanie: Gdyby choć jedną cyfrą tej liczby było 1, nie moglibyśmy osiągnąć iloczynu 30 (największy możliwy iloczyn to $1 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 3 = 27$). Rozważmy, ile razy może wystąpić w rozkładzie cyfra 2:

- Jeśli dwójek jest 4 lub więcej, to musi to być liczba 22222.
- Jeśli są dokładnie 3 dwójki, to ostatnią cyfrą musi być 4, co daje 4 możliwe liczby (4222, 2422, 2242, 2224).
- Jeśli są dokładnie 2 dwójki, to pozostałą sumę 6 trzeba rozłożyć na sumę, która nie zawiera jedynek ani dwójek. Jest tylko jeden taki rozkład: $6 = 3 + 3$, co daje 6 możliwych liczb: 2233, 2323, ... Pozostawienie 6 w całości (np. 226) daje zbyt mały iloczyn 24.
- Jeśli jest dokładnie 1 dwójka, to pozostałą sumę 8 trzeba rozłożyć tak, aby nie było w niej jedynek ani dwójek. Są tylko trzy możliwe rozkłady: $4 + 4$, $5 + 3$ i po prostu 8. Pierwszy generuje 3 możliwe liczby, drugi 6, trzeci ma za mały iloczyn ($2 \cdot 8 = 16$).
- Jeśli nie ma w ogóle dwójek, to liczba musi mieć co najmniej trzy cyfry (dwucyfrowe o sumie cyfr 10 mają za mały iloczyn). Są tylko trzy takie liczby: 334, 343, 433.

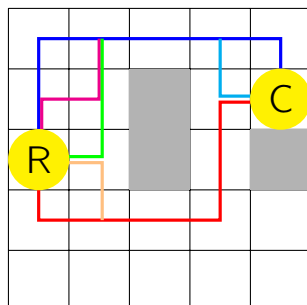
Łącznie mamy $1 + 4 + 6 + 3 + 6 + 3 = 23$ poszukiwane liczby.

16. Poniższy schemat przedstawia początkową pozycję robota (R) na planszy wraz z oznaczoną najkrótszą drogą do celu (C). Robot może przemieszczać się jedynie na sąsiednie pola (góra/dół/prawo/lewo), nie może przemieszczać się na skos, ani nie może przemieszczać się po szarych polach. Ile takich najkrótszych dróg do celu dla tego robota istnieje?

8

Rozwiązanie:

Wszystkie najkrótsze drogi wymagają 7 ruchów robota. Droga wzdłuż górnej krawędzi planszy (niebieska) ma 6 „wariantów”: robot może wybrać w pierwszej części drogi wariant „niebieski”, „fioletowy” lub „zielony”, a w drugiej części drogi wariant „niebieski” lub „błękitny”. Robot może też wybrać niższą drogę (czerwoną), która ma dwa warianty („czerwony” i „pomarańczowy”). Łącznie daje to 8 najkrótszych dróg.

17. Rozważmy poniższą funkcję:

wersja C++

```
int f(string s)
{
    int wynik = 0;

    for (char c : s)
    {
        if (c != '+' && c != '-' && c != 'o')
            return -1;
        wynik = wynik * 3;
        if (c == '+')
            wynik++;
        if (c == '-')
            wynik--;
    }

    return wynik;
}
```

wersja Python

```
def f(s):
    wynik = 0

    for c in s:
        if c != '+' and c != '-' and c != 'o':
            return -1
        wynik = wynik * 3
        if c == '+':
            wynik += 1
        if c == '-':
            wynik -= 1

    return wynik
```

Podaj najkrótszy możliwy ciąg znaków s składający się ze znaków +, o i -, dla którego $f(s) = 156$.

+o-o+o

Rozwiązanie: W każdym okrążeniu pętli zmienna `wynik` mnoży się przez 3, a następnie dodawane jest do niej -1, 0 lub +1, w zależności od napotkanego znaku. Skoro ostateczny rezultat (156) jest podzielny przez 3, to ostatnim znakiem musiało być o, a przed tym okrążeniem w zmiennej `wynik` musiało znajdować się $156/3 = 52$. Z kolei przedostatnim znakiem musiał być +, bo liczba 52 nie jest podzielna przez 3, za to 51 jest. Zatem 52 musiało zostać otrzymane z 51 przez dodanie 1, a przedtem w zmiennej `wynik` znajdowało się $51/3 = 17$. Trzecim od końca znakiem musiał być -, i tak dalej – postępując w ten sposób możemy odtworzyć całą sekwencję znaków.

Zadanie nawiązuje do nietypowego systemu zapisu liczb, tzw. *systemu trójkowego zrównoważonego* (Wikipedia), oczywiście nie trzeba go jednak znać, by rozwiązać zadanie.

18. Grupa uczniów próbuje ustawić się według wzrostu od najmniejszego do największego. Stoją w rzędzie, a wartości ich wzrostu w centymetrach to kolejno: 163, 161, 168, 164, 162, 166, 165, 169, 167. W jednym ruchu jeden z uczniów może wyjść ze swojego miejsca i wejść w dowolnie wybrane inne miejsce. Ile minimalnie ruchów trzeba wykonać, żeby uczniowie stanęli w kolejności rosnącej?

5

Rozwiązanie: Zastanówmy się, ilu uczniów może się **nie** poruszyć. Tacy uczniowie muszą od początku stać w kolejności rosnącej. Wobec tego maksymalnie możemy pozostawić na miejscach czworo uczniów (np. 161, 162, 165, 167), bo nie można wybrać większej podgrupy, która stałaby w dobrej kolejności. Pozostałych pięciorgo musi więc zostać przestawionych, i to jest minimalna liczba.

19. Rozważmy poniższą funkcję:

wersja C++

```
int f(string s)
{
    int x = 0;
    for (char c : s)
    {
        if (x == 2 && c == 'b')
            x = 1;
        else if (x == 1 && c == 'b')
            x = 2;
        else if (x == 0 && c == 'a')
            x = 1;
    }
    if (x == 1)
        return true;
    else
        return false;
}
```

wersja Python

```
def f(s):
    x = 0
    for c in s:
        if x == 2 and c == 'b':
            x = 1
        elif x == 1 and c == 'b':
            x = 2
        elif x == 0 and c == 'a':
            x = 1
    if x == 1:
        return True
    else:
        return False
```

Zaznacz wszystkie ciągi znaków, dla których funkcja zwróci true/True.

- ☒ **A.** acbcab
☐ **B.** abbbc
☐ **C.** bbbbbc
☒ **D.** bcca

Rozwiązanie: Wynik działania funkcji zależy od zmiennej x. Tak długo, jak w napisie nie ma znaku a, zmienna ta będzie stale równa 0. Po napotkaniu znaku a, zmienna x zmienia się z 1 na 2 i odwrotnie przy każdym znaku b. Zatem po literze a musi być parzysta liczba liter b – napisy **A** i **D** pasują do tego schematu, zaś **B** i **C** nie pasują.

20. Specjalne słowa powstają przez doklejenie do słowa jego odwrotności (np. wyrazzaryw), a następnie zastąpienie niektórych liter gwiazdkami. Które z poniższych słów z pewnością nie mogą być specjalnymi słowami powstałymi w taki sposób?

- ☒ **A.** *ab****ab*
☐ **B.** a*a****b*
☒ **C.** m****d*m
☐ **D.** *a****a**

Rozwiązanie: Specjalne słowo musi być palindromem, czyli czytany od przodu i tyłu musi być taki sam. Musi mieć również parzystą liczbę znaków, skoro powstaje przez sklejenie dwóch słów równej długości. W napisie **A** nie zgadza się druga litera (a) z przedostatnią (b), z kolei napis **C** ma nieparzystą liczbę znaków. Napisy **B** i **D** łatwo otrzymać metodą podaną w zadaniu (np. ze słów, odpowiednio, abak i naan).